

Ove Hansen: Jeg skal ikke gøre så mange bemærkninger til lovforslaget om den kommunale inddeling i Københavns amtsråds-kreds. Vi kan fra mit partis side tiltræde dette forslag.

Da vi arbejdede i sin tid i kommunalreformkommissionen, var Københavns amt undtaget fra kommissionsarbejdet. Det var ikke, fordi der ikke var problemer i Københavns amt, det er der, men naturligvis ikke i samme omfang som i det øvrige land. Lovforslaget går ud på, at man beder kommunalreformkommissionen se nærmere på den kommunale inddeling i Københavns amtsråds-kreds, og vi er enige i de betragtninger, som gøres gældende i bemærkningerne til lovforslaget.

Lovforslag nr. 171 om udligning mellem kommunerne i hovedstadsområdet kan vi også tiltræde.

Under udvalgsarbejdet har vi drøftet denne udligning, dels den, der finder sted inden for kommunerne i Københavns amtsråds-kreds, dels den, der finder sted som følge af erhvervsskattens afløsning.

Fra venstres side har man gerne set, at vi ikke forlængede denne lovgivning, men fandt en permanent løsning på hele udligningsspørgsmålet. Vi er tilhængere af, det skal da erkendes, at vi får en udligning for hele hovedstadsområdet, jeg anser det endda for at være særdeles vigtigt. Men jeg tror, det vil være urigtigt på nuværende tidspunkt, da vi ikke har en løsning for hele hovedstadsområdet, at gennemføre den økonomiske udligning alene. Det er vi altså betænkelige ved, og derfor kan vi tiltræde, at loven om den økonomiske udligning forlænges, altså bliver gældende for yderligere et år. Så må vi håbe, at vi i 1973 har en løsning på hovedstadsproblemerne i det hele taget.

Jeg vil gerne gøre nogle enkelte bemærkninger om arbejdet i folketingsudvalget vedrørende denne hovedstadsreform.

I folketinget er vi enige om at fortsætte udvalgsarbejdet i sommer med henblik på at finde en løsning af problemerne omkring hovedstaden. Jeg er meget tilfreds med, at vi skal fortsætte udvalgsarbejdet, og jeg kan begrunde det med, at jeg har en vis tillid til dette udvalgsarbejde. Jeg synes, der gøres et godt arbejde i udvalget, og det er min opfattelse, at man fra alle partiers side tilstræ-

ber at komme til et fornuftigt resultat. Jeg skal ikke nægte, at det vil være af særdeles stor betydning for de mange opgaver, som kommunerne og amtskommunerne i hovedstadsområdet i fremtiden skal løse, dersom et betydeligt politisk flertal stod bag løsningen.

Der er imidlertid et problem, endog et særdeles vigtigt problem, som skiller os i udvalget, og som er afgørende for udvalgets fortsatte virke. Det er dannelsen af ét amt for hele området eller bevarelsen af de nuværende tre amter. Indenrigsministeren har jo gennem sine forslag påvist, at den bedste løsning vil være at oprette ét amt, ganske vist ikke omgående, men i to tempi. Jeg synes egentlig, at ministeren har været særdeles heldig med sine forslag, og det samme gælder boligministeren med forslaget om en samlet regionplanlægning i hovedstadsområdet. Det er da også min opfattelse, at der i udvalget er stor sympati for forslagene, men sympatien mangler, når talen drejer sig om storamtet. Mit parti har ikke lagt skjul på, at ét-amts-løsningen anser vi for at være absolut den rigtigste. Den vil modvirke kompetencestridigheder og dobbeltkompetence, hvortil kommer, at en virkelig økonomisk udligning på amtsbasis vil være mulig. Endvidere vil den toleddede kommunale opdeling, som vi har i vort land, blive bevaret også i hovedstadsområdet. Det kan vel heller ikke undgå medlemmernes opmærksomhed og må formentlig også gøre et vist indtryk, at administrationsdepartementet i en rapport sidste sommer gav udtryk for, at den rigtigste løsning vil være oprettelsen af et storamt. Jeg kunne fortsætte med at opregne fordele ved ét-amts-løsningen, men jeg skal lade være med det.

I de forhandlinger, vi hidtil har ført i folketingsudvalget, er det tydeligt blevet tilkendegivet fra alle de øvrige partiers side, at de ikke vil medvirke til dannelsen af et storamt, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt. Det beklager jeg oprigtigt, men kendsgerningerne må såvel mit parti som jeg naturligvis bøje os for. Dersom indenrigsministeren og mit parti opretholder kravet om et storamt, går udvalgsarbejdet formentlig i stå, hvad jeg meget vil beklage. Vi vil da komme i den særdeles uheldige situation, at de meget påtrængende og vigtige